

שבת אחים גם יחד

נצרת, חיפסה המשטרה אחרי חסיין אבו אסעד, שנחשד בהשתתפות בהפגנות מקי באחד במאי, לא מצאה אותו בביתו, עצרה כתחליף את אחיו, יאסמין אבו אסעד, אוהד מפא"י מושבע.

שאלת תם

חיפסה, טילמן כתב הגירוזים פוטט למשרד הדתות, ביקש לקבל פרטים על רכנו תם, נענה על-ידי איש המודיעין ב"משרד: אין אצלנו אדם כזה."

חדיגדיא

לוד, עסק שוחט בשחיטת פרה בבית המטבחים העירוני, סיים את מלאכתו, צנח ומת.

מוסר פתוח

ליברפול, אנגליה, טיפסו נגבים על חומת בית-הסוהר, ניפצו שמש ופרצו שלוש דלתות עץ אלון, חדרו למשרד בית הסוהר וטרפו את הקופה הצליחו לעזוב את הבנין מבלי שאיש מתוך 200 הסוהרים ו-9000 האסירים ירגיש בהם.

עובדות החיים

חיפה, הודיע צעיר בן 17 למשטרה, כי שודדים אלמונים התקפסוהו בדירת הוריו, הממוהו במכה שנטלה את הכרתו למשך מחצית היום, הודה לבסוף כי המציא את הסיפור כדי לתרץ את אי-הופעתו בבית החולים לילדות, שם ילדה אמו בן-זקונים.

אופנת המזוודה

שדה-העופה לוד, ערכו שוטרי המכס חיפוש במזוודתו של תירו, גילו בהן 140 שמלות-נשים, כתנות, תחתוניות, גלילי-כד וחמש מטריות.

סינימה בלאש

בכארי-שבע, ניגשה תירת אמריקאית לשידוך אצור אבו מועמר, צילמה אותו ב"פוזות שונות, נתנה לו לירה בתמורה, קיבלה חזרה את הלירה בצירוף עוד כמה שטרות של עשר לירות, שהשיך זרק לרגליה ו"הסתלק.

יש לה תייש

נמציונה, הגישה אשה תלויה נגד שכתה, טענה כי זו שיטתה בה את החיים שלה, שהתקיימה הפילה וגרם לה נזקים כשיעור של שתי לירות ו-150 פרוטה.

ואהבת לרעך

נתניה, ניסה צעיר בן 15 להציל זוג שוחים, אשר נראה מן החוף מפרסר ועושה תנועות נואשות, גילה כי השניים תינו אהבים בלב ים, סגן מכות על השתקרב אליהם.

וו החיבור

פרוניה, איטליה, זרק האסיר לואיג'י דורנטה חבל לעבר וו בתקרת תאו, ניסה לתלות את עצמו, נידון לארבעה חדשי מאסר נוספים, אחרי שהו ניתק מהתקרה והוא הואשם בגרימת נזק לרכוש המדינה.

אני לא רוצה להשחין, לכן מכתבה של אתי כהן מרת' הקישון 69, תל-אביב: אני עוקבת בעניין אחרי הויכוח בין ובין לילי. אגב, האם זה אמיתי או מבוזבז? לשבתך אוכל לצייץ, בלי שום תנופה, שב משך כל הזמן התנהגת בצורה גינטלמנית, אם אפשר להתבטא כך. לילי, לעומתך, הת' בטאה בחוסר טעם וחוסר טאקט. כאותם חמשיירים שאת סופם ביקשה מהקוראים, או הקטע על הטפסעשרה שלא שכתה להרגיש שמוזן עברת גיל זה.

תשובתך לזה השבוע הייתה עוקצנית ונהדרת - שלא היבבת אותה עוד מה' ימים שהיתה מדריכתך בתנועה - ובזאת קלעת לבול. לילי תצטרך ללמוד עוד הרבה כדי להגיע לדרגתך, אף על פי שהיא מנסה לעשות זאת בעזרת הקוראים, וללא הצ' לחה יתירה.

אף על פי שאת מתאמצת לשנע את קוראיך שאת האשה הרעה ביותר בעולם, אני חושבת שאת משיגה את ההיפך.

בקשר לציניות שלך, בהתערבך במכ' תבי הקוראים, הרי זה רק מוסיף למכתבים המשעממים והדומים כה האחד למשנהו, וזה גם מונע בעד מדורך מליהפך למדור שידו' כים רגיל.

אגב, רותי, זה מאוד מעניין איך מר אב' נר מסכים לדוריקר שלכן מעל גבי העתון? והרי הוא אמר לא פעם שהעתון אינו משמש למלחמות פרטיות של חברי המע' רכתו אני חושבת שזה יהיה הרבה יותר יפה מצדך, אילו הפסקת לגמרי להזכיר את לילי הנכבדה. וזאת, כמובן, אם כל ה' דוריקר לא נוצר אלא כדי לשמש פרסומת למדוריכך.

כל מה שאני אומרת עליה, על האשה ש' אני אוהבת כל כך לשנוא, אין דבר שלא הייתי אומרת ישר לפרצופה. לשניהם, ב' עצב.

נמאסו הספורנטיות

אינני כוכב חדש במדורך, אימר לי (1077/76), כבר קיבלתי מספר תשובות, ישועה לא באה. קיבלתי מספר תשובות, אך תוך תקופה קצרה מועה ההתכתבות עמן. לא נמצאה הנערה שתוכל לתקני למעלה מארבעה מכתבים. נמאסו עלי המכ' תבים המספרים לי אודות, סרט מנטסטי יותר ראיתי בשבוע האחרון, וחתך-דעת על, ספר נפלא שכבר קראתי בגן-הילדים. נמאסו עלי כל הסטודנטיות הירושלמיות, באות ניצן ובית הלל.

תפץ אני בהתכתבות והיכרות - כשהדגש על היכרות - עם נערה אשר אינה חיבת לאנוס את עצמה להוציא מתחת ידיה ששה עמודים. נערה בוגרת שמינית, בעלת ה' פעה חיצונית יפה יותר מאשר גורגונה. עליה להיות יותר משמונה-עשר אביבים, אך אין הגבלה בגיל שלמעלה מ-18. היא יכולה להיות בת 20, 25, או 30. את נושאי ההתכתבות נקבעו אנו עצמנו.

אני עצמי הגני סטודנט ירוק, כלומר, שנה ראשונה בטקולטה למשפטים, כבר רגיל אשר היה חבר הכשרה, התאכזב ו' חזר העירה, שירת בצבא, היה בחוף-לארץ ולומד עתה באוניברסיטה.

נרשאי דיומא

לא ייתכן, שתי נערות חיפאיות (77/1077) בגיל 15 ו-16 וחצי רוצות נורא להתכתב ולהתחודע אל שני גנים מחיפה והסביבה, כבני 17-19. אל תגחכו, הן ר' צות להתכתב, על נושאי דיומא. רצוי לי צרך תמונה כבר במכתב הראשון.

לשיר הוה צליל מוכר, איכשהו.

לחמצן את החלודה

לשני בני המוצנח'ל (1077/78) אין ה' דמגויות רבות להתגדר בכומותיהם הא' דומות, כיון שהם מגיעים לעתים רחוקות העירה. את זמנם הם מבלים בשדה, במס' גות קורס מ'כים.

הם מרגישים שהחלידו במקצת מאו גמרו את השמינית, והם מתכוונים בין השאר, להסיר את החלודה בהתכתבות עם נערות גאות שתצלחנה לעשות זאת. הם מתרים בהן כי יש בדעתם לבלות בחברתן את חופשותיהם הקצרות. לא מספיק שתהינה המורות, קובעים הם, עליהן לאהוב גם ל טייל הרבה ברגל, כמותם. ובכן?

לא אוהד, אבל...

(1077/79) דווקא לא אוהב את מדורי. השעמום והרדגויות חיוו בצבא פשוט דוד' פים אותו לפנות אליו, גורל גרוע ממות, הייתי אומרת. הוא באמת פשוט היה חסר לי. לא הייתי יכולה להתקיים בלעדי. כיוון

שאינני נוהגת לדרוך מכתבים לסל, לא עשיתי זאת, הריהו רגליך ואני מקוה שתהיו מאושרים מאד יחד.

הכל אצלו, מבטיח הוא, רגיל. הגובה, הרוחב, המראה. אין לו מכונית ואין לו וספה. את לא מוכרחה לכתוב אליו, את יר' דעת...

גבוה ואינו מבהיל

מפני שהיא (1077/80) עומדת לסיים ב' עתיד הלא רחוק את לימודיה באחת ה' סקולטות למדעי הטבע, סבורה היא שו סיבה מספקת לרצות להתכתב עם סטודנט, או אחד שסיים את חוק לימודיו, גבוה ואינו מבהיל בצורתו.

עושה חיים

עד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

אמא, תראי מה טיש ליו'

תשלי את עצמך. הוא פשוט רוצה כתובת חביבה אליה יוכל לכתוב מן הגולה הדוחיה.

הדרך הטובה ביותר להחזיק בגבר, חשבה הבלונדית, הוא הפנס.

אז כל מיני

מה אתם יודעים, (1077/82) היא כבר בת 115 ורק אתמול... לא חשוב, היא אפילו רוצה להתכתב עם נער או נערים בגיל 16-17. שיהיה לא נמוך, לא שמן מדי ולא רזה מדי שתהיה לו כרבות על הראש, שיהיה חוצפן ויתר עם זה יודע איך לת' נגה וכר', ושידע לכתוב מכתבים ארוכים ומעניינים. אשר לנושאים או כל מיני, אבל היא רוצה שישים את הדגש על שטויות, כי לשבור את הראש אני יכולה גם ב' כיתה, ושישלח תמונה.

דא כור

אינני יודעת מדוע, אך יש לי הרגשה שמכתבו של (1077/83) הוא טוב מדי כדי להיות אמיתי. אבל נסי, מהיכפת לך? ... במשך כשמונה שנים הייתי בחוף-לארץ לרגל תפקידי של אבי. מכיוון שאני בן יחיד להורי, סירבו הם להרשות לי לחזור ארצה. בזמן האחרון בכל זאת הרשו לי לחזור למשך שנה אחת, והנה אני כבר בארץ כ-3 חודשים וכבר הספקתי לגלות גילוי ממש מוזעזע: הגני מרגיש כור בתוך ארצי ובין בני עמי בהיותי בחוף-לארץ התכתבתי עם כמה חברים, אך בהגיעי אר' צה, התברר לי שהם לא יוכלו להיות לי לעזר כי רובם כבר נושאים ובעלי משפחות, אנשים העובדים קשה כדי לפרנס את מש' שותיהם ואין להם הרבה פנאי עבורי.

מכתביוקי ארותי

כשאר הורכים בהן ניסיתי להשתלב ב' חברה הישראלית נכשלתי, ולפי עצתו של מכיר הגני מונה אליך, רותי, אולי יש ב' אפשרותך לעזור לי. בתור צעד ראשון, באם של באפשרותך לסדר דבר מסוג זה, הייתי רוצה להכיר כמה בחורים ובחורות - לא הרבה - בגיל 20-24. אני בן 23. אני מקוה שהדבר יעזור לי להשתלב ב' התי הארץ, שהייתי מנותק ממנו זמן כה ממושך... כמה פרטים על עצמי: גובהי 1.78 מ', שערותי שחורות ועיני ירוקות. מברתי בארץ בית-סטר עממי ובית-סטר תי' כון. למדתי בנירזילנד ובארצות-הברית. אני שולט בשפות אנגלית, גרמנית ועברית על בורין, כמו כן יש לי ידיעות בשפות אחר' פורטוגלית, איטלקית, ספניולית, צרפתית, מוטרונונית וקצת רוטית.

הכל נשמע נורא יפה. אך אם אתה באמת כל כך איש העולם, מדוע כתבת לי על דף תלוש ממחברת חשבון?

מוכרחה לספר לכם על החייה מזועזעת שעברה עלי השבוע. הוזמנתי, תארו לכם, לתחנה שאני הייתי אחראית לה. כשעמדתי שם בבית-הכנסת אהל מועד, והקשבתי ל' דברי הור', וראיתי את הכלה הנאה מגני' בה מבטים מתחת להינומה שלה אל בחירי' עטה, הייתה לי הרגשה מוזרה ביותר. סירב' תי להאמין שאני באמת מעוללת דברים כאלה.

הוגג הביישן מאד, חנה ורפי, ניאות ל' ספר לי שהם הכירו זה את זה אחרי שהיא פירסמה מכתב נורא נוגה במדורי, בו טיפ' רה כמה עצוב לשבת במוצאי-שבת בבית. לא עברו ששה חודשים והוא מצא את עצמו ואמר לה הרי את. מובן שנבוכותי מאד, כאשר נסקה לי הכלה והשאירה לי כתם פתון (סגול) על הלחי. לא הייתי מתנגדת כל כך אילו עשה זאת החתן. הוא נראה נחמד מאוד בחליפתו הכחולה. אך הוא הסתפק בלחיצת ידיים נרגשת. והם חיים באושר עד היום הזה.

ציפור קטנה לחשה לי ש...

שכניהם של יוש ומניה הלוי חיים באשלייה, אם סבורים הם כי יוכלו מעתה לישון במנוחה, אחרי שסיימו השנים את תחיבת מחוז המשותף פורצי ההסגר. ה' זוג, שליוה לעתים את הכתיבה בויכוחים, מריכות ואפילו צלחות מעופפות, מתכוון להמשיך בכך גם להבא. בכתיבה, זאת את מרת, זהו המחזה הימי השלישי יוש, הרביעי, מבטיחים הם, יהיה על השלישה. למרות שרצתה להימנע מכך, מופיעה מניה גם במחזה, דבר היוצר לדבריה קונפליק' טים. מחזאי אינו אוהב לשחק במחזות של עצמו... נערה אחרת המשחקת במחזה זה, יהודית (גידוי) אמיר, שכבה מש' תופת להנאתה על שפת הבריכה השבוע, כשחוטטמה הסולד תקוע בספר כלשהו, כא שר עמד לידה ברנש תל-אביבי ולטש ער גיים, כאילו היו חייך תלויים על מנגנו. חברים, שראו את המחזה שגיודי עצמה לא התמיצה, האיצו בבעלה שלמל'ה כר' שביט' לקום, לבשת אל גיודי, לתת לה נשיקה קלה, נאמר בגב, ולחזור כלעומת שבא. תארו לכם את תדהמתו של הברנש... היה לי העונג לחזות בז'ופלין? פ'יה המקסימה, לבושה מכנסי טוראדור ה' דוקים, מחדשת את הבלונד שלה במספרה, בעוד אני, אמתכם, זוכה למניקור בלבד. אחרי שהחל יוסף מילדוא לחזר אחריה, שאלה את הישראלים המופיעים לצידה איי זה מן אדם הוא. הם סיפרו לה... פשוט לא יכולה לתכות לשמוע את חננה אה' ר'ני שרה באייש... מצטערת, אבל לא שמעתי את יורם מ'מבלור אומר שום דבר מיקח השבוע. היתה לו נזלת... ג'ליה פ'ופול עוסקת עתה בייצור טופול קטן, דבר שלא הפריע לה לשחק עמן מה בכביסתה הש... אורי זוהר מעביר כל שבועיים בערך את מרכו התעניינותו. לפני שבועיים היה נראה לעתים קרובות בנתניה. עכשיו הוא עולה לרגל לירושלים, ובקרובו לחיפה. העובדה שגם פרנס מראובן גורד בדרכים אלה, היא, כטובן, מקרית בהחלט.